

L'adéu a un savi

Els olotins omplen El Torín per acomiadar el psiquiatre i activista cultural Jordi Pujiula

Familiars i amics li van retre un emotiu comiat llegint poemes seus i glosant la seva figura humana i intel·lectual.
Foto: J.C.

Ahir, a la flamant sala El Torín, d'Olot, s'hi van aplegar més de 600 persones en l'acte civil de comiat del metge psiquiatre i activista cultural, Jordi Pujiula i Ribera, que va morir la matinada de dijous a causa d'una cruel malaltia. Els olotins que hi eren i molts dels que no hi van poder ser tenien la sensació d'haver quedat orfes. En Pujiula era un referent i mai aquesta paraula no ha estat tan ben mesurada aplicada a la seva persona. Era un home d'idees, que les expressava serenament i amb respecte per a

tothom –“un home de missa diària escrivia la seva biografia perquè li ho havia dit o receptat el doctor Pujiula”, deia l'amic i responsable de l'arxiu comarcal de la Garrotxa, Antoni Mayans en l'acte de El Torín, tot recordant que ell era d'opinió descreguda i progressista-. Il·lustrat, humanista, savi, home bo... van ser qualificatius que es van anar repetint. Tot plegat va quedar ben reflectit amb les músiques de Brassens, el Halle Jarama de Pete Seeger, una versió country de La vall del riu vermell recreada pels soldats republicans –el seu pare ho va ser i va estar empresonat a la cel·la de Carles Rahola la nit abans del seu assassinat per les tropes franquistes– i un fragment del West side story –els musicals l'apassionaven-. També amb els poemes del propi Pujiula, que els seus familiars van recitar: “I al final, la vida només esgarrinxada...” I, a part de la de Mayans, les intervencions d'una portaveu dels seus col·legues de professió al CAP de Ripoll i del vicepresident del Patronat d'Estudis Històrics d'Olot i Comarca, Jesús Gutiérrez, que Pujiula va rescatar de la desaparició i que va revitalitzar i prestigiar. De tot plegat, en va destacar la idea que amb la seva recerca històrica havia fet justícia a olotins il·lustres de la Segona República oblidats pel franquisme i que havia fet de pont amb la democràcia actual. Mayans va dir que el millor homenatge seria la publicació de la biografia del seu pare Gabriel, acabada feia poc, un llibre que contribueix a la consolidació d'aquests ponts.

Molt emotiva va ser la intervenció del seu nebot, Edgar Illas, que va destacar que era un expert il·lustrat d'actitud humanista, afable i generós i amb un gran sentit de l'humor. “Sé que no volies vocabulari religiós”, va dir. “Només puc agrair-vos la vostra assistència i dir-vos que la pau del tiet sigui sempre amb vosaltres”, va sentenciar irònicament. Així sia.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 12-03-2011 Pàgina 42

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/382243-ladeu-a-un-savi.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss